

Mál nr. 176/2016**M
og****vátryggingafélagið V v/ slysátryggingar sjómanna og ábyrgðartryggingar útgerðar.****Ágreiningur um bótaskyldu er sjómaður varð fyrir meiðslum um borð í fiskiskipi.****Gögn.**

Málskot, móttækið 7.6.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 20.6.2016, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 11. júlí 2014 varð M fyrir meiðslum á hægri ökkla við störf um borð í fiskiskipinu K. Í skipsdagbók K er skráð að kl. 6:00 hafi einn úr áhöfn skipsins komið og tilkynnt að M hafi misstigið í vinnslu við bretti og ökklinn verið kældur og hlúð hafi verið að honum.

Í tilkynningu um slysið til Sjúkrátrygginga Íslands, dags. 15. júlí 2014, sem undirrituð er af M og útgerð K, segir að M hafi verið við vinnu að stafla bretti í pökkunarrými og hafi verið að stíga niður af stöflunarpalli þegar hann hafi misstigið sig á hægri ökkla á rúllubandi neðan við stöflunaraðstöðu. M leitaði til læknis daginn eftir, 12. júlí 2014. Í nótum læknisins vegna þeirrar komu mun vera skráð að M hafi deginum áður verið við störf um borð í K er hann hafi misstigið sig illa á hægri ökkla. Að áliti læknisins bjó M við slæma tognun á ökkla „lateralt“ og fékk hann „L-spelku“ til verkjastillingar ásamt verkjalyfjum. M mun hafa verið óvinnufær í kjölfar slyssins en í fyrirliggjandi læknisvottorðum verður ekki ráðið hversu lengi hann var frá vinnu.

Í málskoti er atvikum svo lýst að M hafi ætlað að sækja plastrúllu og til þess hafi hann þurft að byrja á því að stíga á snúningspall, sem notaður er til að snúa brettum til að pakka þeim í plast. Síðan hafi hann þurft að stikla á milli teina fyrir vagna, sem brettin fara á, og járna sem skynjarar fyrir brettin eru fest við. Einnig hafi hann orðið að gæta þess „að stíga það langt að hann kæmist yfir drifkeðjuna, sem var í miðjunni“. Hafi hann rekið fótinn í eitthvað af þessu, fípast, komið illa niður og fóturinn snúist illa um ökkla. Eftir slysið kveður M að úrbætur hafi verið gerðar á vinnuaðstöðunni til að draga úr slysum eins og hann varð fyrir. Vinnuveitandi hafi tilkynnt um slysið til Sjúkrátrygginga Íslands en ekki til rannsóknarnefndar samgönguslysa og því sé engin rannsóknarskýrsla til um atvikið eða aðstæður fyrir og eftir að það gerðist.

M kveðst umrætt sinn hafa orðið fyrir slysi í skilningi slysátryggingar sjómanna auk þess sem útgerð K beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni hans. Af þeim sökum krefst hann bóta úr slysátryggingu sjómanna og ábyrgðartryggingu útgerðar K hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu úr slysátryggingu sjómanna.

Álit.

Af gögnum þeim sem liggja fyrir í málinu verður ekki ráðið að M hafi áður en hann skaut málinu til úrskurðarnefndar í vátryggingamálum krafist V um skaðabætur úr ábyrgðartryggingu útgerðar K. Af hálfu V er heldur ekki tekin afstaða til skaðabótakröfunnar í athugasemdum félagsins til nefndarinnar. Samkvæmt fyrri málslið 2. mgr. 5. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum, sbr. auglýsingu í B-deild Stjórnartíðinda nr. 1090/2005, skal málskotsaðili hafa lagt kröfur sínar fyrir hlutaðeigandi vátryggingafélag áður en hann getur leitað til nefndarinnar. Með því að ekki verður séð að M hafi lagt kröfu sína um skaðabætur úr ábyrgðartryggingu útgerðarinnar fyrir V brestur skilyrði til að leggja málið fyrir nefndina. Kröfu M um að hann eigi rétt til skaðabóta úr ábyrgðartryggingu útgerðar K er því vísað frá.

Samkvæmt 1. gr. í skilmálum V fyrir slysátryggingu sjómanna greiðir félagið bætur vegna slyss, er sá sem tryggður er, verður fyrir eins og segir í vátryggingarskírteini. Þá segir í þessari grein skilmálanna að með orðinu „slys“ sé átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama þess sem tryggður er og gerist sannanlega án vilja hans.

Ekki virðist um það deilt að M hafi verið við vinnu í þökkunarrými um borð í K er hann hugðist sækja plastrúllu er hann hafi misstigið sig illa og orðið fyrir meiðslum á hægri ökkla. Í skipsdagbók K er um sjálft atvikið einungis skráð að M hafi misstigið sig. Sama máli gegnir í sameiginlegri tjónstilkynningu M og útgerðar K til Sjúkratrygginga Íslands að hann hafi misstigið sig á hægri ökkla á rúllubandi neðan við stöflunaraðstöðu er hann steig niður af stöflunarpalli. Í læknisfræðilegum gögnum, sem liggja fyrir nefndinni, er þess eins getið varðandi málsatvik að M hafi misstigið sig illa við störf um borð í K. Í málskoti er því lýst svo að aðstæður hafi verið erfiðar þar sem M hafi þurft að ná í plastrúlluna og hann hafi rekið fótinn í eitthvað, en við það hafi honum fípast og hann komið illa niður og fóturinn snúist um öklann. Ekki er nánari grein gerð fyrir hvað það kann að hafa verið sem M rak fótinn í. Eins og hér stendur á verður að leggja til grundvallar þá lýsingu á tildrögum atviksins sem fram kom í upphaflegum gögnum, þ.e. skipsdagbók, tilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands og skráningu í sjúkraskýrslur, um að M hafi misstigið sig er hann steig á rúllubandið. Ekki verður ráðið að það hafi verið af völdum utanaðkomandi atburðar eins og áskilið er samkvæmt skilmálum vátryggingarinnar svo um bótaskyld slys geti verið að ræða. Hann telst því ekki hafa orðið fyrir slysi sem leiði til bótaskyldu úr slysatryggingunni.

Niðurstaða.

Kröfu M um að viðurkenndur verði réttur hans til bóta úr ábyrgðartryggingu útgerðar K hjá V er vísað frá.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu sjómanna hjá V.

Reykjavík, 9. ágúst 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.